

5 Οκτωβρίου, 1990

[ΣΑΒΒΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

2. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 270/88).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Ανάκληση προαγωγών — Κατά πόσο η προερχόμενη από ακυρωτική δικαστική απόφαση ανάκληση προαγωγής συμπαρασύρει και τις μεταγενέστερες προαγωγές του προαχθέντα υπαλλήλου σε ιεραρχικά ψηλότερες θέσεις.

5

Διοικητική πράξη — Ανάκληση — Εφαρμοστέες αρχές.

Η προαγωγή του αιτητή στη μόνιμη θέση Ανώτερου Χωρομέτρου από 1.1.78, ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στην προσφυγή υπ' αρ. 499/80. Η σχετική απόφαση εκδόθηκε στις 21.12.83. Μεταξύ της 1.1.78 και της 21.12.83 ο αιτητής είχε προαχθεί στις ακόλουθες θέσεις: (α) Κτηματολογικού Λειτουργού και (β) Κτηματολογικού Λειτουργού, 1ης Τάξης (Χωρομετρίας). Στις 30.12.83, η ΕΔΥ αποφάσισε να ανακαλέσει τις πιο πάνω προαγωγές του αιτητή. Ως αποτέλεσμα ο αιτητής καταχώρησε την προσφυγή 117/84, στην οποία δόθηκε απόφαση στις 11.1.86, με την οποία η προσφυγή του απορρίφθηκε (*Pantazis v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 239). Ο αιτητής καταχώρησε αναθεωρητική έφεση και πέτυχε ακύρωση της απόφασης της ΕΔΥ (*Pantazis v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1330).

10

15

Η ΕΔΥ ζήτησε νομική συμβουλή από τη Γενική Εισαγγελία ως προς το κατά πόσο η ακύρωση της προαγωγής του αιτητή στην θέση Ανώτερου Χωρομέτρου συμπαρασύρει και τις μεταγενέστερες προαγωγές του. Η απάντηση της Γενικής Εισαγγελίας ήταν αρνη-

20

5 τική, κατά παρέκκλιση της γενικής αρχής που πάγια εφαρμοζόταν μέχρι τότε με βάση προηγούμενες γνωματεύσεις της Γενικής Εισαγγελίας. Η ΕΔΥ πήρε απόφαση να ανακαλέσει τις μεταγενέστερες προαγωγές του αιτητή με βάση γνωμοδότηση του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα κατά την επανεξέταση του θέματος.

Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της ΕΔΥ προβάλλοντας μεταξύ άλλων και τους πιο κάτω λόγους:

10 1. Η ΕΔΥ με την επίδικη απόφαση παρέβηκε την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου (***Pantazis v. The Republic***) με την οποία ακυρώθηκε τελεσίδικα παρόμοια προηγούμενη ανακλητική απόφαση της ΕΔΥ με ημερ. 30.12.83. Επίσης ότι παρέβηκε το Άρθρο 146.5 του Συντάγματος.

15 2. Η ανάκληση των μεταγενέστερων προαγωγών του αιτητή από την ΕΔΥ, παραβιάζει τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου που διέπουν την ανάκληση διοικητικών πράξεων.

20 3. Η ΕΔΥ παρέβηκε τους κανόνες φυσικής δικαιοσύνης μη δίδοντας ευκαιρία στον αιτητή να ακουστεί αναφορικά με τη μελετούμενη ανάκληση των προαγωγών του.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή για τους πιο κάτω λόγους:

30 1. Είναι φανερό από το σκεπτικό της απόφασης στην Α.Ε. ***Pantazis v. The Republic***, ότι το θέμα δεν άποφασίστηκε τελεσίδικα, αλλά απλώς υπεδείχθη στην ΕΔΥ πώς να ενεργήσει για τη διεξαγωγή της δέουσας υπό τις περιστάσεις έρευνας. Η ΕΔΥ, σε πλήρη συμμόρφωση με την απόφαση, ζήτησε συμβουλή από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα και ενήργησε σύμφωνα με τη συμβουλή που της δόθηκε από το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα.

35 2. Η λήψη δεύτερης νομικής συμβουλής από το Γενικό Εισαγγελέα ήταν, ενόψει της σοβαρότητας του θέματος, επιτρεπτή και καθ' όλα νόμιμη.

40 3. Η παρέλευση χρόνου μεταξύ της προσφυγής και της γνωμοδότησης του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, οφειλόταν στο χρόνο που χρειάστηκε η εκδίκαση των προσφυγών, γεγονός για το οποίο δεν ευθύνεται η διοίκηση.

4. Ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η ΕΔΥ αγνόησε πλήρως την υπό-

δειξη του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα που περιέχεται στην παρ. 8 της συμβουλής του, δεν ευσταθεί αφού η ΕΔΥ υιοθετώντας τις υποδείξεις που αναφέρονται στη γνωμάτευσή του καθώς και τις υποδείξεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην προσφυγή 117/84, προήγαγε τον αιτητή στις θέσεις του Ανώτερου Χωρομέτρη και του Ανώτερου Κτηματολογικού Λειτουργού.

5

ii c. f

5. Η ανάκληση από την ΕΔΥ των προαγωγών του αιτητή ήταν ορθή και πλήρως δικαιολογημένη, μετά από την ανάκληση της προαγωγής του σε κατώτερη θέση, η νόμιμη κατοχή της οποίας αποτελούσε το υπόβαθρο των μεταγενέστερων προαγωγών του.

10

6. Το θέμα κατά πόσο η ακύρωσή της πρώτης προαγωγής του αιτητή θα συμπαράσχε και τις μετέπειτα προαγωγές του ήταν καθαρά νομικό. Οι απόψεις του αιτητή περιήλθαν σε γνώση της ΕΔΥ στην προσφυγή 117/84, όσο και από επιστολές του αιτητή και των δικηγόρων του προς τον Πρόεδρο της ΕΔΥ, που βρίσκονται στον προσωπικό του φάκελο. Η υπόθεση *Frangoulides and Another v. P.S.C.* διακρίνεται από την παρούσα υπόθεση.

15

20

iii d

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

iv

Αναφερόμενες υποθέσεις:

v

Koufettas v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1252,

25

Pantazis v. Republic (1986) 3(A) C.L.R. 239,

vi

Pantazis v. Republic (1987) 3(B) C.L.R. 1330,

30

Frangoulides and Another v. Public Service Commission (1985) 3(C) C.L.R. 1680,

vii

Δημοκρατία v. Φιλίππιδη (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 292.

35

Προσφυγή.

viii

Πρόσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να ανακαλέσει τις προαγωγές του αιτητή στη μόνιμη θέση Κτηματολογικού Λειτουργού, από 15/5/79 και στη μόνιμη θέση Κτηματολογικού Λειτουργού, 1ης Τάξης (Χωρομετρία), από 1/12/1981..

40

ix

Α. Παπαφιλίππου, για τον Αιτητή.

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους
Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

1607/1

- 5 ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής προ-
σβάλλει την απόφαση της καθ' ης η αίτηση Επιτροπής Δημόσιας
Υπηρεσίας (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως Ε.Δ.Υ.) με ημε-
ρομηνία 31/12/1987 και που κοινοποιήθηκε στον αιτητή στις
10 7/1/1988 σύμφωνα με την οποία η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε να ανακαλέ-
σει τις προαγωγές του αιτητή στη μόνιμη θέση Κτηματολογικού
Λειτουργού από 15/5/1979 και στη μόνιμη θέση Κτηματολογικού
Λειτουργού, 1ης Τάξης, (Χωρομετρίας) από 1/12/1981.

1607/1

- 15 Το νομικό θέμα που εγείρεται στην προκείμενη περίπτωση εί-
ναι κατά πόσο η ανάκληση μιας προαγωγής ύστερα από απόφα-
ση του Δικαστηρίου συμπαρασύρει και τις μετέπειτα προαγωγές
του προαχθέντα υπαλλήλου σε ψηλότερες θέσεις.

1607/1

1607/1

- 20 Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σε συντομία τα εξής:

- Ο αιτητής προάχθηκε στη θέση Ανώτερου Χωρομέτρη την
1/1/1978. Εναντίον της προαγωγής του καταχωρίσθηκε η Προ-
σφυγή 499/80 στην οποία εκδόθηκε απόφαση στις 21/12/1983
που κήρυξε την προαγωγή του άκυρη (**Koufettas v. Republic**
25 (1983) 3 C.L.R. 1252).

1607/1

- 30 Μεταξύ της 1/1/1978 και της έκδοσης της απόφασης στην πιο
πάνω προσφυγή ο αιτητής είχε προαχθεί στις ακόλουθες θέσεις:
(α) από 15/5/1979 στη θέση Κτηματολογικού Λειτουργού και (β)
από 1/12/1981 στη θέση Κτηματολογικού Λειτουργού 1ης Τάξης
(Χωρομετρίας).

1607/1

1607/1

- 35 Σαν επακόλουθο της απόφασης στην Προσφυγή 499/80 η
Ε.Δ.Υ. με απόφασή της με ημερομηνία 30 Δεκεμβρίου, 1983, απο-
φάσισε να ανακαλέσει τις πιο πάνω προαγωγές του αιτητή. Ως
αποτέλεσμα, ο αιτητής καταχώρισε την Προσφυγή 117/84 στην
οποία η απόφαση δόθηκε στις 11/1/1986 με την οποία η προσφυ-
γή του απορρίφθηκε. (**Pantazis v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 239.)
Ο αιτητής καταχώρισε την Αναθεωρητική Έφεση Αριθμ. 550 ενα-
ντίον της πρωτόδικης απόφασης στην Προσφυγή 117/84 στην
40 οποία το Ανώτατο Δικαστήριο επέτρεψε την έφεση και ακύρωσε
την απόφαση της Ε.Δ.Υ. (**Pantazis v. The Republic** (1987) 3
C.L.R. 1330). Οι λόγοι για την ακύρωση της απόφασης όπως ανα-
φέρονται στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστη-

ρίου στη σελίδα 1333 είναι οι πιο κάτω:-

"In view, especially, of the very complicated sequence of relevant developments in the career of the appellant, to which we need not refer in detail since they are fully set out in the very carefully prepared judgment of the trial Judge (see *Pantazis v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 239), we are of the opinion that the Commission before proceeding on the present occasion to, in effect, demolish the structure in such career, should not have merely acted by analogy on the basis of the aforementioned legal advice which was given earlier on by the Office of the Attorney-General in relation to another matter, but the Commission ought to have sought afresh legal advice from the Office of the Attorney-General as regards what it was legally bound to do in the circumstances of the present case.

We are, therefore, of the view that in acting as it has done the respondent Commission has reached its sub judice decision without due inquiry as regards the applicability of general principles of law to the very complicated facts of this specific case (see, inter alia, in this respect, *Kalisperas v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 771, 777)."

Δέον να σημειωθεί ότι η πιο πάνω απόφαση της Ολομέλειας δόθηκε προφορικά στις 24/2/1987 και το πλήρες κείμενο το οποίο ετοιμάστηκε αργότερα λήφθηκε από την Ε.Δ.Υ. στις 21/10/1987.

Ύστερα από την πιο πάνω απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου το Γραφείο της Ε.Δ.Υ. με επιστολή του με ημερομηνία 27/10/1987 ζήτησε νομική συμβουλή από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας κατά πόσο η ακύρωση της προαγωγής του αιτητή στη μόνιμη θέση Ανώτερου Χωρομέτρη συμπαράσχει και τις μετέπειτα προαγωγές του στη θέση Κτηματολογικού Λειτουργού από 15/5/1979 και στη θέση Κτηματολογικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, (Χωρομετρίας) από 1/12/1981 η οποία είναι θέση προαγωγής. Το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας με επιστολή του με ημερομηνία 13/11/1987 συμβούλευσε την Επιτροπή ότι:-

"... χωρίς να επηρεάζεται η ορθή γενική αρχή ότι η ακύρωση προαγωγής υπαλλήλου συμπαράσχει και τις μετέπειτα τυχόν προαγωγές του σε ψηλότερες θέσεις, ενόψει του ιστορικού της υπόθεσης (περιλαμβανομένου του γεγονότος της απόσυρσης της Προσφυγής 113/81 υπό του Α. Κουφέττα) και της προσέγγισης του Ανωτάτου Δικαστηρίου σ' αυτή όπως

5 διαγράφεται στην απόφαση στην έφεση 550, οι αρχές της χρη-
 στής διοίκησης, της επιείκειας και της ουσιαστικής δικαιοσύ-
 νης (Justice with Equity) επιβάλλουν, σήμερα και για τη συ-
 γκεκριμένη ειδικά περίπτωση, τη μη εφαρμογή της γενικής
 νομικής αρχής.

10 Με βάση τα πιο πάνω, η ακύρωση της από 1.1.78 προαγωγής
 του Αλέξανδρου Πανταζή στη μόνιμη (Προϋπ. Ανάπτ.) θέση
 Ανώτερου Χωρομέτρη στο Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομε-
 τρίας (προσφυγή με Αρ. 499/80 **Αντώνιος Κουφέττας εναντίον**
της Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω της Επιτροπής Δημόσιας
Υπηρεσίας) θα πρέπει να θεωρηθεί ότι δε συμπαράσχει και τις
 15 μετέπειτα προαγωγές του στη μόνιμη (Προϋπ. Ανάπτ.) θέση
 Κτηματολογικού Λειτουργού από 15.5.79 και στη μόνιμη (Τακ.
 Προϋπ.) θέση Κτηματολογικού Λειτουργού, 1ης Τάξης (Χωρο-
 μετρίας), από 1.12.81, οι οποίες είναι θέσεις προαγωγής μόνο."

20 Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 30/11/1987 παρα-
 τήρησε ότι η συμβουλή που δόθηκε συνιστούσε παρέκκλιση από τη
 γενική αρχή που πάγια εφαρμόζόταν μέχρι τότε με βάση προη-
 γούμενες γνωματεύσεις της Γενικής Εισαγγελίας. Γι' αυτό ανέβα-
 λε την εξέταση του θέματος προκειμένου να παρακληθεί η Γενική
 Εισαγγελία να το επανεξετάσει και να συμβουλευθεί σχετικά.

25 Σε απάντηση επιστολής της Ε.Δ.Υ., με ημερομηνία 2/12/1987,
 με την οποία ζήτησε από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας
 να επανεξετάσει το πιο πάνω θέμα και να τη συμβουλευθεί σχετι-
 κά, το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα με επιστολή του με ημερο-
 30 μηνία 17/12/1987 αναθεώρησε την προηγούμενη γνωμάτευση του
 και συμβούλευσε ότι οι μεταγενέστερες προαγωγές του αιτητή θα
 πρέπει να ανακληθούν. Στη σχετική επιστολή του Βοηθού Γενικού
 Εισαγγελέα της Δημοκρατίας αναφέρονται μεταξύ άλλων τα εξής:-

35 "7. Είναι φανερό ότι στην υπόθεση που εξετάζουμε ο κ.
 Πανταζής δε θα μπορούσε να προαχθεί στις θέσεις Κτηματο-
 λογικού Λειτουργού από 15.5.79 και στη συνέχεια στη θέση
 Κτηματολογικού Λειτουργού 1ης Τάξης (Χωρομετρίας) από
 1.12.1981 που είναι θέσεις προαγωγής μόνο αν δεν είχε προ-
 40 αχθεί στη θέση Ανώτερου Χωρομέτρη, (Τμήμα Κτηματολογί-
 ου και Χωρομετρίας). Με άλλα λόγια η προαγωγή στη θέση
 Ανώτερου Χωρομέτρη, που ακυρώθηκε, ήταν η νόμιμη προϋ-
 πόθεση για τις μεταγενέστερες προαγωγές του κ. Πανταζή ή
 αντίστροφα οι μεταγενέστερες προαγωγές του ήταν η νόμιμη
 συνέπεια της ακυρωθείσης 1ης προαγωγής του. Γι' αυτό οι

μεταγενέστερες προαγωγές του θα πρέπει να ανακληθούν.

8. Οι αρχές του Διοικητικού Δικαίου επί του προκειμένου προσθέτουν και την εξής υποχρέωση στη διοίκηση σαν αποτέλεσμα της οποίας θεραπύεται και οποιαδήποτε αδικία στην κανονική σταδιοδρομία του υπαλλήλου που δυνατόν να προκύψει λόγω της ακύρωσης/ανάκλησης των προαγωγών του - ιδιαίτερα μετά πάροδο αρκετού χρόνου: η διοίκηση οφείλει να εξετάσει πώς θα εξελισσόταν κανονικά η σταδιοδρομία του υπαλλήλου αν δε μεσολαβούσε η παρανομία που οδήγησε στη δικαστική ακύρωση της προαγωγής του (ή του διορισμού του) και να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την απόδοση στον υπάλληλο των θέσεων που κανονικά θα έπαιρνε με βάση μια τέτοια εξέλιξη της σταδιοδρομίας του και γενικά για την αποκατάσταση της σταδιοδρομίας αυτής (βλ. Odent αν. σελ. 2049 και επ.).

Αναμένεται λοιπόν όπως ενεργήσετε σύμφωνα με τα πιο πάνω."

Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 24/12/1987, μελέτησε το όλο θέμα έχοντας υπόψη και την πιο πάνω συμβουλή του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας "και υπό το φως της αναθεωρημένης γνωμάτευσης της Γενικής Εισαγγελίας, αποφάσισε να ανακαλέσει τις πιο πάνω προαγωγές του Αλέξανδρου Πανταζή".

Η Ε.Δ.Υ. με επιστολή της ημερομηνίας 31/12/1987, η οποία λήφθηκε από τον αιτητή στις 7/1/1988, κοινοποίησε την πιο πάνω απόφασή της. Το περιεχόμενο έχει ως εξής:-

"Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή μας με τον ίδιο αριθμό και ημερ. 9.3.87 και να σας πληροφορήσω τα εξής:

2. Ύστερα από την έκδοση του πλήρους κειμένου της απόφασης της Ολομέλειας του Ανώτατου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση με αρ. 550 εναντίον της απορριπτικής πρωτόδικης απόφασης του Δικαστηρίου στην Προσφυγή με αρ. 117/84, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στη συνεδρίασή της ημερ. 24.12.87, καθοδηγούμενη και από σχετική συμβουλή της Νομικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας, σύμφωνα με την οποία η ακύρωση από το Ανώτατο Δικαστήριο στη Προσφυγή με αρ. 499/80 της από 1.1.78 προαγωγής σας στη μόνιμη (Προϋπ. Ανάπτ.) θέση Ανώτερου Χωρομέτρη συμπαρασύρει και τις μετέπειτα προαγωγές σας στη μόνιμη (Προϋπ.

Ανάπτ.) θέση Κτηματολογικού Λειτουργού από 15.5.79 και στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Κτηματολογικού Λειτουργού, 1ης Τάξης (Χωρομετρίας), από 1.12.81, αποφάσισε να ανακαλέσει τις εν λόγω προαγωγές σας.

5

3. Η από 15.11.76 απόσπασή σας στην προσωρινή (Προϋπ. Ανάπτ.) θέση Ανώτερου Χωρομέτρη, καθώς και η αναδρομική προαγωγή σας στη μόνιμη (Προϋπ. Ανάπτ.) θέση Ανώτερου Χωρομέτρη (Χωρομετρίας) από 15.1.81 μέχρι 31.12.85 και στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Ανώτερου Χωρομέτρη (Χωρομετρίας) από 1.1.86, δεν επηρεάζονται."

10

Σαν αποτέλεσμα της πιο πάνω απόφασής ο αιτητής καταχώρισε την παρούσα προσφυγή με την οποία πρόσβάλλει την εν λόγω απόφαση σαν άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα, και ζητά την ακύρωσή της. Οι νομικοί λόγοι του ευπαιδευτου δικηγόρου του αιτητή για υποστήριξη της προσφυγής του είναι σε συντομία οι πιο κάτω:-

15

20

1. Η Ε.Δ.Υ. με την επίδικη απόφασή της παρέβηκε κατάφορα και δε συμμορφώθηκε με την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου (*Pantazis v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1330) με την οποία ακυρώθηκε τελεσίδικα παρόμοια προηγούμενη ανακλητική απόφαση της Ε.Δ.Υ. με ημερομηνία 30/12/1983. Επίσης ότι παρέβηκε το Άρθρο 146.5 του Συντάγματος.

25

30

2. Η Ε.Δ.Υ. αγνόησε τη νομική συμβουλή που ζήτησε και της δόθηκε από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 13/11/1987 σε συμμόρφωση της απόφασής του Ανωτάτου Δικαστηρίου και παρέπεμψε πάλι το θέμα για νέα γνωμάτευση από το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα.

35

3. Η Ε.Δ.Υ. παραλέποντας την πρώτη νόμική συμβουλή για επανεξέταση από το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα δεν έθεσε υπόψη του ουσιώδη γεγονότα ή κανένα γεγονός της υπόθεσης και η συμβουλή του βασίστηκε μόνο στη θεωρία επί "γενικής αρχής".

40

4. Ο τρόπος προσέγγισης από το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα του χρονικού διαστήματος που παρήλθε από την προαγωγή του αιτητή στις επίδικες θέσεις είναι εσφαλμένη και αυτό οδήγησε την Ε.Δ.Υ. σε πλάνη και εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου.

5. Η Ε.Δ.Υ. αγνόησε πλήρως την υπόδειξη του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα που περιέχεται στην παράγραφο 8 της συμβουλής του.

6. Η ανάκληση των μετέπειτα προαγωγών του αιτητή από την Ε.Δ.Υ. δε δικαιολογείται με βάση τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου που διέπουν την ανάκληση διοικητικών πράξεων.

7. Η Ε.Δ.Υ. είχε υποχρέωση να καλέσει και να ακούσει τις παρ- 5
ραστάσεις του αιτητή αναφορικά με τη μελετούμενη ανάκληση των προαγωγών του, σύμφωνα με τους κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης και της απόφασης της Ολομέλειας στην υπόθεση **Frangoullides and Another v. P.S.C.** (1985) 3 C.L.R. 1680, 1686.

Ο ευπαιδευτος δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση με τη γραπτή του αγόρευση αντέκρουσε όλους τους ισχυρισμούς του ευπαιδευτου δικηγόρου του αιτητή και ισχυρίστηκε ότι η επίδικη απόφαση είναι ορθή και νόμιμη, λήφθηκε ύστερα από σωστή ενάσκηση από τους καθ' ων η αίτηση της διακριτικής τους εξουσίας και μετά που λήφθηκαν υπόψη όλα τα νόμιμα στοιχεία, γεγονότα και περιστατικά και τέλος ότι ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει τους ισχυρισμούς που πρόβαλε για ακύρωση της επίδικης απόφασης. 10
15

Ύστερα από την πιο πάνω αναφορά στα γεγονότα της υπόθεσης και τους νομικούς ισχυρισμούς που προβλήθηκαν στα διάφορα νομικά σημεία, έρχομαι τώρα να εξετάσω τους ισχυρισμούς αυτούς. 20

1. Ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η απόφαση της Ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση **Pantazis v. The Republic** ήταν τελεσίδικη και ότι η Ε.Δ.Υ. παρέβηκε κατάφορα και δε συμμορφώθηκε με την εν λόγω απόφαση είναι αβάσιμος και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός. 25

Όπως ρητά αναφέρεται στην εν λόγω απόφαση ο λόγος για τον οποίο η Ολομέλεια του Δικαστηρίου αποδέχτηκε την έφεση του αιτητή ήταν γιατί η Ε.Δ.Υ. ανακάλεσε τις μετέπειτα προαγωγές του αιτητή χωρίς να διενεργήσει τη δέουσα έρευνα σ' ό,τι αφορά την εφαρμογή των γενικών κανόνων του δικαίου στα πολύ πολύπλοκα γεγονότα της υπόθεσης, κρίνοντας ότι υπό τις περιστάσεις η Ε.Δ.Υ. όφειλε να ζητήσει ξανά συμβουλή από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ως προς το πώς ήταν υποχρεωμένη να ενεργήσει στην ειδική αυτή περίπτωση. 30
35

Είναι καθαρό από το σκεπτικό της απόφασης ότι η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν αποφάσισε τελεσίδικα το θέμα αλλά απλώς υπόδειξε στην Ε.Δ.Υ. πώς να ενεργήσει για τη διεξαγωγή της δέουσας υπό τις περιστάσεις έρευνας. 40

5 Η Ε.Δ.Υ. σε συμμόρφωση με την πιο πάνω απόφαση και ενεργώντας σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 146.5 του Συντάγματος αποκατάστησε προσωρινά τον αιτητή στις θέσεις Κτηματολογικού Λειτουργού και Κτηματολογικού Λειτουργού 1ης Τάξης μέχρι τη λήψη οριστικής απόφασης ύστερα από επανεξέταση της υπόθεσης. Σε σχετική επιστολή της με ημερομηνία 9/3/1987 η Ε.Δ.Υ. έφερε σε γνώση του αιτητή τα πιο κάτω:-

10 "Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή μας με τον ίδιο αριθμό και ημερ. 31.12.83 και να σας πληροφορήσω τα εξής:

15 2. Ύστερα από την αποδοχή από το Ανώτατο Δικαστήριο της Αναθεωρητικής Έφεσης με αρ. 550 εναντίον της απορριπτικής πρωτόδικης απόφασης του Δικαστηρίου στην Προσφυγή με αρ. 117/84, αποκαθίστασθε στη μόνιμη (Προϋπ. Ανάπτ.) θέση Κτηματολογικού Λειτουργού και στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Κτηματολογικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας από 15.5.79 και 1.12.81, αντίστοιχα.

20 3. Δεδομένου ότι δεν έχει ακόμα εκδοθεί το πλήρες κείμενο της απόφασης της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας δε δύναται επί του παρόντος να προχωρήσει στην επανεξέταση της ακυρωθείσας απόφασής της. Τούτο θα γίνει όταν εκδοθεί το πλήρες κείμενο της απόφασης του Δικαστηρίου και συμβουλευθεί σχετικά η Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας."

25

30 Η Ε.Δ.Υ. μετά τη λήψη του γραπτού κειμένου της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου, σε πλήρη συμμόρφωση με την απόφαση ζήτησε συμβουλή από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα και ενήργησε σύμφωνα με τη συμβουλή που της δόθηκε από το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα.

35 2. Έρχομαι τώρα στο νομικό σημείο που ήγειρε ο ευπαίδευτος δικηγόρος του αιτητή ότι η Ε.Δ.Υ. αγνόησε τη νομική συμβουλή που της δόθηκε από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα στις 13/11/1987 και αντί να συμμορφωθεί με τη συμβουλή αυτή ζήτησε ξανά συμβουλή από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα η οποία ήταν διαφορετική από την πρώτη και την οποία υιοθέτησε.

40

Δε βρίσκω τίποτε το παράνομο ή το αντικανονικό στο να ζητήσει η Ε.Δ.Υ. νέα γνωμάτευση από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα ύστερα από διαπίστωση της ότι η νομική συμβουλή που της δόθηκε στις 13/11/1987 συνιστούσε παρέκκλιση από τις

γενικές αρχές που πάγια εφαρμόζονταν με βάση τις ως τότε γνωματεύσεις της Γενικής Εισαγγελίας.

Εξάλλου τίποτε δεν εμπόδιζε την Ε.Δ.Υ. εφόσον, όπως φαίνεται από τα πρακτικά, διαφωνούσε με τη νομική συμβουλή που της δόθηκε στις 13/11/1987 να ζητήσει δεύτερη νομική συμβουλή λόγω της σοβαρότητας του θέματος. Μια τέτοια διαδικασία όπως αποφασίστηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Κυπριακής Δημοκρατίας και Στ. Φιλίππη** (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 292 είναι καθ' όλα νόμιμη.

3. Ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η Ε.Δ.Υ. δεν έθεσε υπόψη του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα ουσιώδη γεγονότα είναι αβάσιμος και ανυπόστατος και κανένα στοιχείο δεν προβλήθηκε που να τον τεκμηριώνει. Ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας προτού συμβουλευτεί την Ε.Δ.Υ. είχε ενώπιόν του τους σχετικούς φακέλους με όλα τα στοιχεία και γεγονότα που αφορούσαν την υπόθεση καθώς και τις σχετικές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Αυτό συνάγεται και από το περιεχόμενο της συμβουλής του (Παράρτημα 5 στην ένσταση).

4. Ούτε ο ισχυρισμός του αιτητή ότι ο τρόπος προσέγγισης από το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα του χρονικού διαστήματος που παρήλθε από την προαγωγή του αιτητή στις επίδικες θέσεις είναι εσφαλμένος, μπορεί να ευσταθήσει. Ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας στη συμβουλή του προς την Ε.Δ.Υ. κάμνει αναφορά στο θέμα αυτό και επεξηγεί πως η παρέλευση χρόνου ήταν συνέπεια του μακρού χρόνου που χρειάστηκε η εκδίκαση των προσφυγών, γεγονός για το οποίο δεν ευθύνεται η διοίκηση.

Αναφορά στην καταχώριση των σχετικών προσφυγών έχει γίνει νωρίτερα στην απόφασή μου. Συνοπτικά αναφέρω πως η απόφαση στην Προσφυγή 499/80, με την οποία προσβάλλετο η προαγωγή του αιτητή στη θέση Ανώτερου Χωρομέτρη δόθηκε στις 21/12/1983. Η Προσφυγή του αιτητή με αριθμό 117/84 εναντίον της απόφασης της Ε.Δ.Υ. για ανάκληση των προαγωγών του απορρίφθηκε στις 11/1/1986. Η απόφαση στην Αναθεωρητική Έφεση 550 εναντίον της πρωτόδικης απόφασης στην Προσφυγή 117/84 δόθηκε προφορικά στις 24/2/1987 και το πλήρες κείμενό της κοινοποιήθηκε τον Οκτώβρη του 1987.

5. Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η Ε.Δ.Υ. αγνόησε πλήρως την υπόδειξη του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα που περιέχεται στην παράγραφο 8 της συμβουλής του.

Αναφορά στο περιεχόμενο της παραγράφου αυτής έχει ήδη γίνει νωρίτερα στην απόφασή μου.

5 Παρόλο που ο αιτητής δε νομιμοποιείται στον πιο πάνω ισχυρισμό του δεδομένου ότι είναι άσχετος με την επίδικη απόφαση της Ε.Δ.Υ. για ανάκληση των προαγωγών του και αφορά ενέργειες στις οποίες η Ε.Δ.Υ. έπρεπε να προβεί μετά την ανάκληση των μετέπειτα προαγωγών του αιτητή, εντούτοις η Ε.Δ.Υ. στην προσπάθειά της να θεραπεύσει οποιαδήποτε τυχόν αδικία στην ανέλιξη του αιτητή 10 υιοθέτησε τις υποδείξεις τόσο του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην απόφαση στην Προσφυγή 117/84 (*Pantazis v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 239) που αναφέρονται στη σελίδα 255 και προήγαγε τον αιτητή στη θέση Ανώτερου Χωρομέτρη, αναδόμοικα από 15/1/1981, όσο και του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα που αναφέρονται στη 15 γνωμάτευση του και προήγαγε τον αιτητή από 1/1/1988 στη θέση Ανώτερου Κτηματολογικού Λειτουργού (Κλίμακα Α13).

Υστερα από αναφορά στα πιο πάνω βρίσκω πως ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η Ε.Δ.Υ. αγνόησε πλήρως τις υποδείξεις του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα που περιέχονται στην παράγραφο 8 20 της συμβουλής του δεν ευσταθεί.

6. Έρχομαι τώρα στον ισχυρισμό του αιτητή ότι η ανάκληση των μετέπειτα προαγωγών του από την Ε.Δ.Υ. δε δικαιολογείτο 25 με βάση τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου που διέπουν την ανάκληση διοικητικών πράξεων.

Ο ίδιος ισχυρισμός προβλήθηκε από τον αιτητή στην Προσφυγή Αριθμός 117/84 (*Pantazis v. The Republic* (1986) 3 30 C.L.R. 239) αλλά δεν έγινε αποδεκτός. Στις σελίδες 249-250 της εν λόγω απόφασης αναφέρονται τα πιο κάτω:-

35 "It was one of the arguments of learned counsel for the applicant that it was not possible to revoke the two successive promotions because the general principles governing the revocation of lawful administrative acts should apply and in the circumstances of the particular case their prerequisites were not satisfied. The simple answer to this contention is that in the case of revocation of acts being in close link with the annulled one in 40 compliance to an annulling judgment of the Administrative Court, the principles governing the revocation of administrative acts do not apply as the obligation to comply prevails. This is clearly born out from the Decision of the Greek Council of State 1072/50 already referred to in this judgment in which it was held that the

revoking act being indirect, but necessary consequence of the annulling decision, does not constitute a revocation in the ordinary sense, hence for its legality there are not required all the substantial for the revocation of an administrative act prerequisites and the relevant procedure need not be followed. In fact if these principles were to be applied there could be no compliance with the annulling judgments of the Court. (See Conclusions of the Case Law of the Greek Council of State p. 200, **Theocharopoulou** (supra) p. 143, Decision 3731/74, at p. 4770 and supplement of the Case Law of the Greek Council of State 1953 - 1960 Volume A - K p. 218, paragraph 3348." 5 10

Παρόλο που η απόφαση στην Προσφυγή 117/84 ανατράπηκε από την Ολομέλεια στην Αναθεωρητική Έφεση 550 ύστερα από το εύρημα ότι η Ε.Δ.Υ. δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα, η ορθότητα της άποψης που εκφράστηκε πιο πάνω από το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν αμφισβητήθηκε από την Ολομέλεια. 15

Η σχετική αρχή του Διοικητικού Δικαίου σύμφωνα με την οποία η διοίκηση υποχρεούται να ανακαλέσει κάθε πράξη που τελεί σε στενό σύνδεσμο με την ακυρωθείσα είναι αποδεκτή τόσο από τη νομολογία όσο και από τη θεωρία του Διοικητικού Δικαίου (βλέπε σχετικά Odent Contentieux Administrative 1976-1981 σελ. 1667-1668, 2046-2049· Κοντόγιωργα - Θεοχαροπούλου "Αι συνέπεια της Ακυρώσεως Διοικητικής Πράξεως έναντι της Διοικήσεως" σελ. 124 επ.). 20 25

Χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στα πιο κάτω αποσπάσματα από τις σελίδες 126-127 και 133-134 του πιο πάνω συγγράμματος Κοντόγιωργα - Θεοχαροπούλου:- 30

"Εκρίθη ότι η κατάργησις ακυρωθείσης πράξεως 'επεκτείνεται' επί πάσης πράξεως 'εν τω μεταξύ' εκδοθείσης και εχούσης προϋπόθεσιν 'την ακυρωθείσαν'. Η ότι ακυρωμένης πράξεως 'συνακυρώνονται' πάσαι αι μεταγενέστεραι αι επί εκείνης στηριζόμεναι', επέρχεται δε ακυρότης 'μόνον των επιγενομένων ουχί δε και των προηγηθεισών πράξεων'." 35

Δηλαδή, η νομολογία του ΣτΕ απαιτεί στενόν σύνδεσμον μεταξύ της ακυρωθείσης πράξεως και της επιγενομένης ή συγχρόνου αυτής εκτελεστής πράξεως, τον οποίον όμως αναγνωρίζει ότι υφίσταται οσάκις η δευτέρα πράξις έχει ως 'προϋπόθεσιν' την ακυρωθείσαν ή 'εστηρίχθη' ή 'ερείδεται' ή 'εξεδόθη' 'επί τη βάσει' της ακυρωθείσης ... 40

Πολλάκις γεννάται θέμα ακυρώσεως ατομικής πράξεως ή πράξεων συνεπεία ακυρώσεως άλλης ατομικής πράξεως και δη κατά τρόπον πολύπλοκον και εξαιρετικώς λεπτόν από ό,τι όταν η ακυρωθείσα είναι κανονιστική.

5

Τούτο συμβαίνει, όταν η ακυρωθείσα ατομική πράξις απετέλεσε την προϋπόθεσιν, την βάσιν, ή την δυνατότητα της υπάρξεως των επομένων ατομικών πράξεων, οπότε αι επόμεναι πράξεις είναι πράγματι συνέπεια της ακυρωθείσης πράξεως.

10

Η δυσχέρεια καθορισμού της εκτάσεως της επιδράσεως της ακυρώσεως της ατομικής πράξεως, οφείλεται εις το ότι, εν αντιθέσει προς τας πράξεις που είναι συνέπεια της κανονιστικής και έχουν φανερόν σύνδεσμον μεταξύ των, χαρακτηριστικών σύνηθες των ατομικών πράξεων είναι ότι εξωτερικώς παρουσιάζεται η μία ανεξάρτητος της άλλης. Πολλάκις δε η ανεξαρτησία αυτή είναι υπό την έννοιαν ότι η ύπαρξις της αρχικής πράξεως δεν συνεπάγεται υποχρεωτικώς και την ύπαρξιν της δευτέρας πράξεως. Π.χ. ο διορισμός ενός υπαλλήλου δεν σημαίνει οπωσδήποτε και την προαγωγήν τούτου. Αλλ' όμως, η ακύρωσις του διορισμού του ακυροί και την προαγωγήν του."

15

20

25

Με βάση τα πιο πάνω βρίσκω πως η Ε.Δ.Υ. ήταν πλήρως δικαιολογημένη και ενήργησε ορθά με το να ανακαλέσει τις μεταγενέστερες προαγωγές του αιτητή μια και ανακάλεσε την προαγωγή του σε κατώτερη θέση, η νόμιμη κατοχή της οποίας αποτελούσε το υπόβαθρο των μεταγενέστερων προαγωγών του.

30

35

7. Τέλος σχετικά με τον ισχυρισμό του αιτητή ότι η Ε.Δ.Υ. είχε υποχρέωση να καλέσει και να ακούσει τις παραστάσεις του αιτητή αναφορικά με τη μελετούμενη ανάκληση των μετέπειτα προαγωγών του, επιθυμώ να αναφερθώ στο πιο κάτω απόσπασμα από την υπόθεση **Pantazis v. The Republic** (1986) 3 C.L.R. 239 στη σελίδα 250 το οποίο υιοθετώ για τους σκοπούς της παρούσας προσφυγής και το οποίο απαντά τον πιο πάνω ισχυρισμό του αιτητή:-

40

"Another point that may briefly be disposed of is the one referring to the violation of the Rules of Natural Justice in the sense that the applicant was not given the opportunity to be heard before the sub judge decision to revoke the subsequent acts of promotion was taken. The matter is well settled by the judgment of the Full Bench of this Court in **Kontemeniotis v. C.B.C.** (1982) 3 C.L.R. 1027 in which it was held that the Rules of Natural Justice require in Law that an opportunity be given to a party to

be heard in proceedings of a penal or disciplinary character and that no comparable duty is cast upon administrative bodies with regard to purely administrative matters."

This principle was followed inter alia in the *Group of Five Bus Tour Ltd. and Others v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 793." 5

Το θέμα κατά πόσο η ακύρωση της πρώτης προαγωγής του αιτητή θα συμπαρέσυρε και τις μετέπειτα προαγωγές του ήταν καθαρά νομικό. Η Ε.Δ.Υ. ήταν ήδη ενήμερη των απόψεων του αιτητή στο θέμα, εφόσον είχαν εκτεθεί από τους δικηγόρους του, τόσο στην Προσφυγή 117/84, όσο και από τον ίδιο τον αιτητή και τους δικηγόρους του με σχετικές επιστολές τους στον Πρόεδρο της Ε.Δ.Υ., που βρίσκονται στον προσωπικό του φάκελο. 10 15

Εξάλλου ο αιτητής γνώριζε από τις 9/3/1987 με την κοινοποίηση σ' αυτόν της επιστολής της Ε.Δ.Υ. (στην οποία έχει γίνει ήδη αναφορά) ότι η Ε.Δ.Υ. προτίθετο να επανεξετάσει την ακυρωθείσα από το Δικαστήριο απόφασή της όταν θα εκδίδετο το πλήρες κείμενο της απόφασης και ύστερα από συμβουλή της Γενικής Εισαγγελίας; και έτσι είχε την ευκαιρία και τη δυνατότητα να υποβάλει οποιοσδήποτε νέες παραστάσεις ή απόψεις στην Ε.Δ.Υ. 20

Η υπόθεση *Frangoullides and Another v. P.S.C.* (1985) 3 C.L.R.: 1680 διακρίνεται από την παρούσα υπόθεση και το σχετικό απόσπασμα από τη σελίδα 1686 στο οποίο ο ευπαίδευτος δικηγόρος του αιτητή στήριξε το επιχείρημά του δεν τυγχάνει εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση με όσα έχω ήδη αναφέρει. 25

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορροίπτεται. 30

Δεν κάμνω διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορροίπτεται χωρίς έξοδα. 35

" " " "

" "

" " " "

" "

" "

" " " "

" "

" "

" "